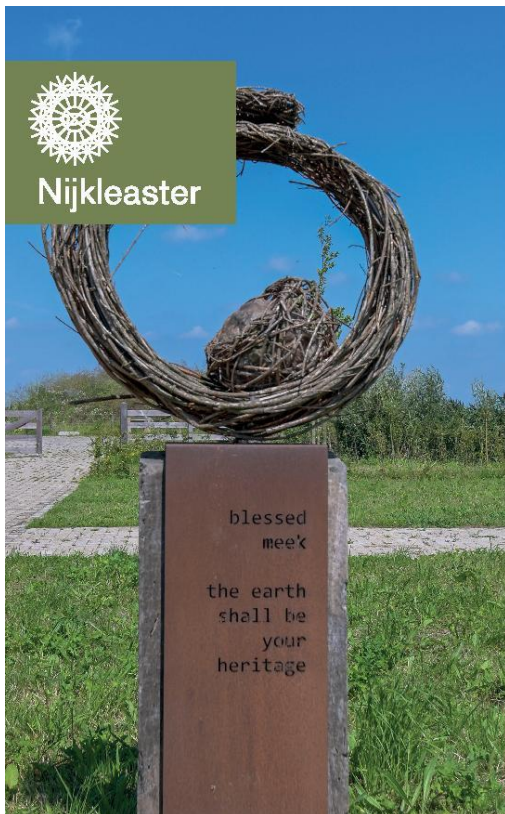

Preek voor Pinksterzondag 2025

8 juni 2025

UTNUGING PINKSTERSNEIN FAN HERTE WOLKOM!

13:30 UUR PINKSTERVIERING in de kerk van Jorwert.

Tijdens deze viering worden vijf nieuwe kloosterlingen verbonden aan de kloostergemeente Nijkleaster-Westerwert en Klooster Westerhûs: Anke ten Brinke, Dicky Brouwer, Mieke van Heijkop, Jan Durk de Jong en Hanne van Oversteeg. Tevens worden twee nieuwe leden van de Nijkleasterried bevestigd: Remmelt Bakker en Peter Visch.

15:00 UUR Overgang van de kerk van Jorwert naar Klooster Westerhûs.

15:30 UUR FEEST FAN FERBINING op Klooster Westerhûs.

Met hapjes van Mamma Mascha (uit Hilaard) en een optreden van Wybo&Menzo Live (uit Weidum)

17:00 UUR EINDE

Parkeren: In Jorwert wordt op Pinksterzondag het Nederlands Kampioenschap Kaatsen voor dames gehouden (Dames Hoofdklasse). Om verkeersproblemen te voorkomen graag parkeren aan de noordzijde van het dorp. Dat is de kant van Hesens en Hilaard. Dat is ook de juiste uitvalsbasis richting klooster Westerhûs. Kom zo mogelijk op de fiets!

www.nijkleaster.frl
info@nijkleaster.frl

Lezingen:

- God ademt in ons (Henri Nouwen)
- Handelingen 2,1-13

Feest fan Ferbining

(ds. Hinne Wagenaar)

1.

‘Ferbine, Hinne, ferbine blinder!’ Dat riep mijn zangjuf een paar weken geleden aan het begin van de zangles. Verbinden! Ik was net binnen en probeerde een eerste riedeltje te zingen. Maar blijkbaar was ik gehaast aangekomen, stond ik nog wat gespannen met mijn schouders opgetrokken, zat ik niet goed in mijn lijf. De tonen kwamen uit mijn keel, maar niet uit mijn lijf. Ferbine, Hinne, ferbine blinder. Maak verbinding!

Mijn zangjuf bedoelt daarmee dat ik open moet staan, adem mag ontvangen. Ze gebruikt dan het beeld van een orgelpijp. De lucht beweegt door de orgelpijp van beneden naar boven. Als je zingt mag je helemaal openstaan en adem ontvangen. Niet alleen in je keel en longen, maar vanuit je onderbuik tot aan je kruintje aan toe. En meer nog, zegt ze dan, je staat tussen hemel en aarde. Je voeten wortelen in de aarde en je hoofd richt zich naar de hemel. Je staat tussen hemel en aarde en doet niets anders dan de adem laten stromen. Als je je stembanden dan gebruikt, ontstaat er klank, muziek.

‘Maar’, vraag ik dan, ‘waarom?’ ‘Waarom zingen we niet altijd zo? Waarom zijn we zo niet geschapen? Waarom is verbinden zo moeilijk?’ ‘Nee, het is helemaal niet zo moeilijk’, roept ze dan.’ Maar we moeten alleen veel afleren! We zijn gebeukt en gebutst door het leven. Leren van jongs af aan vaak al dat we het fout doen, raken de ontvankelijkheid, de openheid en de ontspanning kwijt. We moeten presteren, zijn bang om het fout te doen, denken dat we niet goed genoeg zijn, niet mooi genoeg, slim genoeg, aardig genoeg. En trekken onze schouders op, raken gespannen en zitten niet goed in ons lijf. We maken geen verbinding meer tussen hemel en aarde. Niet meer met God, met onszelf en dus met elkaar.

2.

Beste mensen: voor jullie geldt vandaag dus ook: Ferbine blinder! Misschien is het goed om even op ons lijf, op ons eigen lichaam te letten. Doen jullie mee? Even een oefening. Ga goed zitten, mooi rechtop. Ontspan, als dat lukt. Schouders laag laten hangen. Laat alles maar lekker hangen. Je handen rusten in je schoot. Hoofd mooi recht op je romp en niet teveel naar achteren, kin een beetje ingetrokken. Ogen gesloten, gezicht ontspannen, kaken los, tanden niet op elkaar, lippen zachtjes gesloten. En visualiseer dat je zit tussen hemel en aarde. Laat nu je adem stromen door je neus. Je haalt geen adem ... je ontvangt adem! Je ontvangt adem tot in je onderbuik en ademt weer uit. In en uit..... Je hoeft je adem niet te sturen of te controleren. Het is goed zo. Lukt het? Probeer dit gevoel vast te houden.

3.

Ik denk dat de vrienden van Jezus op die eerste Pinksterdag geen ontspanningsoefening deden. Maar ik kan me voorstellen dat ze in verwarring bij elkaar zaten, onzeker en ingedoken bij elkaar, met de schouders opgetrokken. Het Joodse feest van de wet, de 10 geboden, was gaande. Joden van over de hele aarde waren naar Jerusalem gekomen. De jonge wijn vloeide rijkelijk tijdens dit feest dat tevens ook een oogstfeest was. Maar Jezus' vrienden deden er niet aan mee en wisten niet hoe het verder moest. Ze waren teleurgesteld en verdrietig dat Jezus niet meer bij hen was. Ze waren bang, de moed was hen in de sandalen gezonken, de adem in de keel gestokt.

En toen was er opeens wind, een hevige windvlaag. En vuur, tongen van vuur. Taal, spirit en enthousiasme. Plotseling gaat het stromen, is er verbinding met boven, waait de wind de angstspinsels uit het hoofd. Ze krijgen lucht in hun longen, ruimte om te leven, taal om te spreken. Plotseling begrijpen ze dat ze het nu niet meer van Jezus moeten verwachten, maar dat ze zelf in zijn Geest verder moeten. Dat zij nu de fakkeldragers zijn. Dat zij nu tussen hemel en aarde staan. Adem ontvangen. Gods adem ademt in hen, zoals bij de aanvang van de schepping. Op het moment dat dát gebeurt, wordt kerk geboren!

4.

Het is opvallend dat er geen centrale, geen dominante taal klinkt op die eerste Pinksterdag. Dat zou een stuk gemakkelijker geweest zijn. Eén taal voor alles en iedereen. Toen Hebreeuws of Grieks. Later Latijn, Engels of Nederlands. Maar nee, ze verstaan het op die Pinksterdag allemaal in hun eigen moedertaal. In de taal van het hart. Want dan kun je verbinding maken met jezelf. Het blijft onvoorstelbaar en tegelijk prachtig dat die hele rij van landen expliciet wordt genoemd. Al die landen en talen! Ieder op eigen wijze!

Het is natuurlijk een groot verdriet dat de Friese taal in de meer dan 1000 jaar kerkgeschiedenis bijna niet heeft geklonken in kerk en geloof. Het is een schande dat de kerk ooit als een koloniaal product van bovenaf is aangekomen. En in de eeuwen daarna van bovenaf, vanaf de kansel is

blijven *domineren*. Vaak met de boodschap dat we zondig waren, niet goed genoeg, dat we ons moesten aanpassen. Waaraan? Ja precies, aan de dominante taal en cultuur. In de kerk mochten we onszelf niet zijn. Wel mochten we klein, nederig en bescheiden in ons kleine hoekje zitten. Waar we bang waren voor God. Dan, dan is er geen ruimte voor God, maar angst! Natuurlijk zijn we dan niet ontspannen en zitten we niet goed in ons lijf. Schouders opgetrokken. Want het is nooit goed (genoeg). Natuurlijk wil het dan niet stromen, natuurlijk is er dan geen verbinding. Niet met God, niet met onszelf en niet met de mensen om ons heen.

Zitten jullie nog goed in je lijf? Lukt het nog? Ferbine blinder!

5.

We moeten nu nog één stapje verder gaan. In de tekst van Henri Nouwen die we gelezen hebben staan woorden die ik nog aan het herkauwen ben:

‘De Geest van God is als het ware onze adem; ons meer nabij dan wij onszelf nabij zijn.’

Hij legt de verbinding tussen de Geest van God met onze eigen adem. De Geest is ons niet vreemd en is niet ver weg. Die link hebben we misschien weggestopt, maar die mogen we opnieuw ontdekken. We hoeven er niets bij te leren, we moeten eerder iets afleren. Dat God ver weg zou zijn en ons niet nabij is. Dat wij niet geliefd zijn en ons moeten bewijzen. Dát mogen wij afleren. Onze gespannenheid, onze angst om het fout te doen mogen we loslaten. Ook ons perfectionisme. We hoeven niet meer klein te denken over onszelf. Om het met de woorden van de vijf nieuwe kleasterlingen te zeggen die vandaag de belofte tot een leven in *trouw, zuiverheid en eenvoud* afleggen: ‘We mogen leren te leven uit Gods goedheid. We gaan oefenen om een heler mens te worden. We gaan Goddelijke plekken op aarde creëren. We volgen de weg van ons verlangen. En we komen thuis!’

In het Pinksterhaal wordt duidelijk dat alle volken op hun eigen wijze Jezus mogen navolgen. Maar dat is de opmaat naar het vervolg van het boek Handelingen. Want uiteindelijk gaat het niet alleen om de volkeren, maar om iedereen, ieder mens individueel. Het verhaal van Jezus kan niet van bovenaf opgelegd worden. Je kunt er niet toe gedwongen worden. Het gaat fundamenteel om ruimte, om vrijheid. Wat jammer dat kerk en maatschappij dit meestal niet begrepen hebben. En daarom zeg ik het nog maar weer eens: we mogen op eigen wijze geloven, ongedwongen, vrij en blij. In eigen taal, eigen geestelijke taal, eigen huiskleur, eigen gender, eigen cultuur en subcultuur, eigen gekozen seksualiteit. Waar Gods Geest is, daar is vrijheid!

Daarom oefenen we dagelijks om Gods geest te ontvangen. Om ons te verbinden met de geest van Jezus! We mogen ons openstellen, Ontspan daarom, sta met je schouders laag tussen hemel en aarde. Laat je kaken loshangen, laat alles maar los. En laat de adem van God stromen. Je haalt geen adem, je ontvangt adem. Zo maak je ruimte voor God en word je mens!

Ferbine blinder!

God ademt in ons

De heilige Geest is Gods ademhaling in ons. Het Griekse woord voor 'geest' is pneuma, en dat betekent 'adem'. We zijn ons nauwelijks bewust van onze adem. Ademen is zo vanzelfsprekend dat we er alleen aan denken als er iets mis mee is.

De Geest van God is als het ware onze adem; ons meer nabij dan wij onszelf nabij zijn. Al besef je het vaak niet, zonder die Geest kun je geen 'geestelijk leven' leiden'. Het is de heilige Geest die in ons bidt en die ons zijn zeven gaven geeft: liefde, vergeving, vriendelijkheid, goedheid, zachtheid, vrede en vreugde. Het is de heilige Geest die ons het leven geeft dat niet door de dood verwoest kan worden. Bid dan ook steeds: 'Kom, heilige Geest, kom.'

(Uit: *Een jaar met Henri Nouwen. Wijsheid en geloof voor elke dag. Lannoo, 2018*)